

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Наконечний Олександр Олександрович Цифрова трансформація як інструмент удосконалення земельного управління	140
Фірстенко Олександр Володимирович Інтелектуальні системи підтримки управлінських рішень у сфері людського капіталу: перспективи для України	142
Муравйова Ірина Анатоліївна, Шевчук Юрій Володимирович Стратегічне управління в умовах нестабільності ринку та глобальних криз	145
Муравйова Ірина Анатоліївна, Опанасенко Тетяна Юріївна Управління персоналом як чинник конкурентоспроможності агробізнесу	147
Мазур Юлія Володимирівна, Пиндюр Володимир Віталійович Підприємницькі стратегії сталого розвитку бізнесу в Україні	149
Мазур Юлія Володимирівна, Мойсеєнко Кирило Олексійович Цифрова трансформація бізнесу як інструмент підвищення ефективності управління	151
Козлова Алла Іванівна, Галлер Руслан Романович Система нематеріальної мотивації як чинник підвищення продуктивності праці	153
Братусь Ганна Анатоліївна, Журавльова Олена Олександрівна Самоменеджмент у системі корпоративної культури організації	155
Братусь Ганна Анатоліївна, Войналович Світлана Володимирівна Стратегічне планування діяльності аграрного підприємства: формування іміджу менеджера організації	159
Bratus Nikita Oleksandrovych Managing remote teams in it projects: challenges and strategic solutions	162
Костюков В'ячеслав Олександрович Вектори розвитку публічної служби в Україні: антикорупційний вимір	164
Сакун Олександра Сергіївна Сучасні тренди цифровізації глобального бізнесу	166
Чорнописький Валерій Іванович Сутність та класифікація принципів державного управління у сфері матеріального забезпечення військ	169
Мартинюк Анастасія Юріївна, Кривоберець Марина Миколаївна Сутність інноваційних процесів в розвитку туристичної індустрії	173
Скороход Аміна Олександрівна, Кривоберець Марина Миколаївна Інструменти підтримки та стимулювання розвитку туристичної галузі України в умовах війни	176
Попов Володимир Володимирович Особливості трансформації систем мотивації праці під впливом інтелектуальних технологій управління бізнесом	178

3. Боровік Л. Стратегія управління конкурентоспроможністю аграрних підприємств. *Таврійський науковий вісник*. Серія “Економіка”. 2020. Вип. 3. С. 50–59.

МАЗУР Юлія Володимирівна

*канд. екон. наук, доц., доцент кафедри управління бізнесом,
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ПИНДЮР Володимир Віталійович

*магістр кафедри управління бізнесом
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом*

ПІДПРИЄМНИЦЬКІ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

У сучасних умовах глобалізації та економічної нестабільності питання сталого розвитку набуває особливого значення для українського бізнесу. Концепція сталого розвитку передбачає гармонійне поєднання трьох ключових компонентів — економічного зростання, соціальної відповідальності та екологічної безпеки. Для підприємств це означає необхідність формування таких стратегій, які забезпечують не лише прибутковість, а й довгострокову стійкість, відповідальне ставлення до суспільства та раціональне використання природних ресурсів.

Сталий розвиток бізнесу — це стратегічний підхід, який орієнтується на досягнення балансу між інтересами підприємства, суспільства та навколишнього середовища. У сучасних реаліях України, де бізнес-середовище характеризується високим рівнем ризиків, геополітичними викликами та структурними трансформаціями економіки, питання сталого розвитку стає не просто трендом, а необхідною умовою виживання й конкурентоспроможності підприємств.

Основними принципами сталого розвитку бізнесу є [1]:

- економічна ефективність — забезпечення стабільного прибутку на основі інновацій та раціонального використання ресурсів;
- екологічна відповідальність — мінімізація негативного впливу виробництва на довкілля, впровадження “зелених” технологій;
- соціальна відповідальність — турбота про працівників, споживачів і місцеві громади.

В Україні концепція сталого розвитку активно інтегрується у стратегії компаній під впливом глобальних тенденцій, міжнародних стандартів (зокрема ESG — Environmental, Social, Governance) та зростаючих вимог ін-

весторів. Підприємства, що орієнтуються на сталий розвиток, отримують не лише позитивну репутацію, але й доступ до нових ринків і джерел фінансування, зокрема від міжнародних організацій і фондів.

До ключових напрямів реалізації підприємницьких стратегій сталого розвитку в Україні належать [1–4]:

Екологізація виробництва — впровадження енергоощадних і ресурсоефективних технологій, зменшення шкідливих викидів, перехід на відновлювані джерела енергії.

Інноваційний розвиток — створення нових продуктів і послуг із мінімальним екологічним слідом, використання цифрових рішень для підвищення ефективності бізнес-процесів.

Соціальна відповідальність бізнесу — підтримка працівників, розвиток корпоративної культури, інвестиції у громади, освіти та благодійні ініціативи.

Корпоративне управління на принципах прозорості та етики — формування відкритої системи управління, запровадження стандартів корпоративної звітності відповідно до принципів ESG.

Партнерство між бізнесом, державою та громадськістю — спільна реалізація проєктів сталого розвитку, спрямованих на соціально-економічний прогрес регіонів.

Варто відзначити, що в Україні зростає кількість компаній, які публікують звітність зі сталого розвитку, інтегруючи екологічні та соціальні цілі у свої бізнес-стратегії. Зокрема, підприємства енергетичного, аграрного, ІТ- та фінансового секторів активно впроваджують підходи ESG, що дозволяє їм зміцнювати конкурентні позиції та залучати міжнародних партнерів.

Разом із тим, процес упровадження сталих стратегій стикається з низкою бар'єрів: нестача державних стимулів, обмежені фінансові ресурси, низький рівень обізнаності менеджменту щодо концепції сталого розвитку. Вирішення цих проблем потребує системної політики з боку держави, створення сприятливого інституційного середовища та підготовки кваліфікованих кадрів.

Підприємницькі стратегії сталого розвитку є також важливим чинником посткризового відновлення економіки України. В умовах воєнних викликів і відбудови інфраструктури саме принципи сталості можуть забезпечити формування ефективної, інноваційної та екологічно орієнтованої економічної системи.

Отже, сталий розвиток бізнесу в Україні — це не лише етична чи екологічна вимога, а стратегічна перевага, яка формує довіру до підприємства, підвищує його репутаційний капітал і сприяє залученню інвестицій.

Висновки. Сталий розвиток бізнесу є ключовою умовою конкурентоспроможності українських підприємств у глобальному економічному середовищі. Підприємницькі стратегії сталого розвитку мають поєднувати економічну ефективність із соціальною та екологічною відповідальністю. Успішна реалізація сталих стратегій можлива за умови інтеграції принципів ESG у корпоративну політику та підтримки з боку держави. Впровадження сталих моделей бізнесу сприятиме не лише зростанню ефективності підприємств,

а й відновленню економіки України на засадах інноваційності та соціальної справедливості.

Література

---

1. Bratus H., Borodina O, Udovychenko V., Kaczmarzewski S., Kostrychenko V., Koval V. (2022) Renovation management of the national economy in ensuring energy decentralization. *Polityka Energetyczna – Energy Policy Journal*. 25(2). P. 67–84.
2. Братусь Г. А., Каліна І. І., Скиба Г. І. Організаційні зміни на підприємстві для підтримки сталого розвитку та звітності. *Науково-виробничий журнал “Бізнес-навігатор”*. 2025. Вип. 2 (79). С. 337–342.
3. Хаустова В. Є., Омаров Ш. А. Концепція сталого розвитку як парадигма розвитку суспільства. *Проблеми економіки*. 2018. № 1. С. 265–273.
4. Братусь Г. А., Каліна І. І., Мазур Ю. В. Економічна безпека як стратегічний пріоритет розвитку національного господарства. *Науковий вісник Ужгородського нац. ун-ту*. Серія “Міжнародні економічні відносини та світове господарство”. 2025. № 55. С. 160–164. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2025-55-24>

МАЗУР Юлія Володимирівна

канд. екон. наук, доц., доцент кафедри управління бізнесом,
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом

МОЙСЕЄНКО Кирило Олексійович

магістр кафедри управління бізнесом
Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ БІЗНЕСУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ

Сучасні тенденції розвитку світової економіки свідчать про стрімке зростання ролі цифрових технологій у забезпеченні конкурентоспроможності підприємств. Цифрова трансформація перетворюється на стратегічний напрям управління, який визначає здатність бізнесу адаптуватися до змін зовнішнього середовища, підвищувати ефективність внутрішніх процесів і створювати нові можливості для зростання.

Цифрова трансформація бізнесу — це не лише впровадження інформаційних технологій у діяльність підприємства, а комплексна зміна бізнес-моделі, культури управління та підходів до взаємодії із клієнтами, партнерами та персоналом. Вона передбачає інтеграцію цифрових інструментів у всі сфери діяльності компанії: від планування та комунікацій до аналітики й прийняття управлінських рішень [1].